

BAAK 40

40 jaar Vlaamse Tafeltennisliga

Jacques Denys:

'Vechten is de boodschap voor de VTTL' 4

Jean-Michel Saive:

'We mogen niet stilstaan in België' 9

Cedric Nuytinck:

'Succes te danken aan topsportschool' 19

VTTL - BAAK
27 oktober 2018
Verantwoordelijke uitgever:
Jacques Denys

Teksten:
Ivan Crabbe

Eindredactie:
Marc Gijs

Redactieadres:
Brognezstraat 41 bus 3
1070 Brussel
Tel.: 02-527.53.72

The logo for ethias, with the word 'ethias' in a lowercase, orange, sans-serif font. A stylized orange leaf-like shape is positioned above the 'h'.

SHOP -
PING.BE
Your Table Tennis Expert

Geloof in de toekomst

Veertig jaar geleden dreef de Belgische politieke wereld ook de Koninklijke Belgische Tafeltennisbond uit elkaar. Twee vleugels werden opgericht, één in Wallonië en één in Vlaanderen. In 1978 werd zo de Vlaamse Tafeltennisliga boven de doopvont gehouden. Hubert Windels was de eerste voorzitter. Hij hielp het Vlaamse tafeltennis loskomen van het Belgische weefsel, waarin de Waalse overmacht overduidelijk was, kwantitatief en kwalitatief.

Onder de leiding van Hubert Windels werd het Vlaamse tafeltennis autonoom, zij het schoorvoetend en behoedzaam. Intussen is een hele weg afgelegd. De opvolger van Hubert Windels, Mario Lecoyer, gaf de Vlaamse Tafeltennisliga meer eigenheid, door de organisatie van Vlaamse evenementen en kampioenschappen. Enkele bedienden waren al aan het werk voor de VTTL, maar door Mario Lecoyer werd ook een eerste, eigen trainer in dienst genomen.

Nadat ik in 1997 voorzitter van de Vlaamse Tafeltennisliga was geworden, hebben we de VTTL in korte tijd écht een eigen identiteit kunnen geven. Met Bart Vermoesen werd een technisch directeur en met Klaus Geske een eerste trainer, voltijds in dienst van de VTTL, aangeworven. En in Leuven werd met een Topsportschool van start gegaan. Tot vandaag is de school het centrum van onze werking aan de top. Jongeren kunnen er school lopen én trainen, professioneel begeleid, in goeie omstandigheden én met de nodige omkadering. Twee decennia later zijn in Leuven onder de vleugels van een technisch directeur niet alleen vier trainers en een fysieke begeleider actief, we zijn er de voorbije jaren ook in geslaagd een professionele structuur in onze provincies uit te bouwen, vaak door een halftijds trainer gestuurd. Talentdetectie in de provincies en doorstroming naar de topsportschool zijn daarbij de kerntaken. Zo wil het ook Sport Vlaanderen, dat de VTTL van kortbij volgt en de weg wijst.

De greep van de Vlaamse overheid op het beleid van onze federatie werd de voorbije jaren alleen groter, maar een eerder kleine sport als het tafeltennis – de VTTL telt vandaag bijna 9.000 leden – kan geen topspelers vormen en vooruitgang boeken zonder steun van die overheid. En dan nog. In Vlaanderen blijven het voetbal en het wielrennen dank zij hun populariteit de vetpotten opeisen. Daartegen opboksen en vechten is wat de VTTL rest. Maar de Vlaamse Tafeltennisliga deed en doet dat ook. En zal dat de komende jaren blijven doen. De VTTL bewees de afgelopen jaren tot iets in staat te zijn. Kijk naar het groeiende succes van onze Belgium Open in De Haan, kijk naar onze ledencijfers en kijk naar de sportieve resultaten die Cedric Nuytinck, Robin Devos, paralympisch kampioen Laurens Devos, Lisa Lung en anderen boekten. De VTTL heeft de overmacht van het Waalse tafeltennis doorbroken en is internationaal op de kaart gezet. Op zich een hele prestatie.

Genoegzaam achterover leunen, mag niet. In de sport begint elke dag een nieuw gevecht. Dat beseft de VTTL en daarom bereiden we de toekomst voor, samen met een heel team, samen met onze vijf provinciale besturen. Inzetten op de jeugd en oog hebben voor onze brede basis van recreanten blijven daarbij essentieel, onze topsportwerking verder professionaliseren ook. Daarom ben ik ontzettend blij te kunnen aankondigen dat de VTTL weldra, samen met Badminton Vlaanderen, de bouw van een eigen topsporthal in Leuven zal starten. Dank zij die hal kunnen we onze werking optimaliseren.

De Vlaamse Tafeltennisliga mag niet stilstaan. Er is veertig jaar lang hard aan de weg getimmerd, ook de volgende veertig jaar zal dat moeten gebeuren. Op alle niveaus, in de clubs, in onze provincies, ook door de federatie zelf. Maar met verenigde krachten kan de VTTL hoger en verder mikken, beter doen dan vandaag én zich internationaal nog meer doen gelden. Ik geloof vast in de toekomst van het tafeltennis, ik geloof in de toekomst van de VTTL.

Jacques Denys,
voorzitter Vlaamse Tafeltennisliga

“Vechten is de boodschap”

Jacques Denys (69) is al 22 jaar voorzitter van de VTTL.
Foto: Ireneusz Kanabrodski

In 40 jaar VTTL hebben veel mensen zich met hart en ziel ingezet voor het tafeltennis. We zijn ze niet vergeten en denken in het bijzonder aan de ex-voorzitters Hubert Windels en Mario Lecoyer. Zij hebben het VTTL-schip door woelige wateren geleid en behaalden grootse successen. Jacques Denys (69) is nu al 22 jaar onze voorzitter en sinds 1986 actief binnen de Vlaamse Tafeltennisliga.

Hij is geboren met een palet in zijn maag en probeert elk uur van de dag de kleuren van de VTTL te verdedigen.

Samen met ere-ondervoorzitter Carlos Houtekier, een van de pioniers van de VTTL, neemt hij ons mee op zijn wonderbaarlijke levensreis, die in het teken staat van de sport. Carlos en Jacques, een goede match trouwens. “We delen dezelfde visie.”

De Vlaamse Tafeltennisliga (VTTL) werd in de schoot van de Belgische tafeltennisbond opgericht in 1978 naar aanleiding van een decreet van de Vlaamse Gemeenschap dat de nationale sportfederaties tot een splitsing aanzette om subsidies te verkrijgen.

De Belgische tafeltennisbond bestond toen bijna 50 jaar. Hubert Windels was de eerste voorzitter van de VTTL. Na een ambtstermijn van 10 jaar gaf hij de fakkel door aan Mario Lecoyer. Zijn voornaamste verwezenlijking was de uitbouw van de Vlaamse organisaties. Zijn opvolger en huidig voorzitter was de joviale Oostendenaar Jacques Denys. We ontmoeten Jacques en zijn echtgenote Françoise op een woensdag in augustus in het Woon- en Zorgcentrum Weverbos in Gent, waar Carlos Houtekier herstelt van een operatie.

Zoals altijd is de voorzitter goed voorbereid en komt hij afgezaakt met een grote map aan documentatie. Na wat grasduinen door de geschiedenis en het bekijken van het uitgebreide sportcurriculum is het tijd voor een spervuur aan vragen.

Hoe bent u met sport in contact gekomen?

Jacques: “Ik had een heel strenge vader. Van hem moest ik vooral studeren. Op school nam de turnleraar me dan eens apart en vroeg: ‘Mag ik je vader eens spreken’. Dat kwam nadat ik eens een 100 meter op school had gelopen en meteen een Belgisch record te pakken had. Vol ongeloof dacht de leraar dat zijn chronometer kapot was. Hij ging prompt een nieuwe kopen, maar ook daarmee liep ik dezelfde tijd.”

“Mijn andere hoogtepunten waren het hoog- en verspringen. Maar mijn vader was categoriek: enkel de studies tellen, geen sport. Mijn vader was militair, dat speelde natuurlijk ook mee.

Ik hield van sport en ging vaak trainen met grote kampioenen als Freddy Maertens en Jean-Marie Dedecker, allebei van Lombardsijde. In het lopen kon ik ze nog het nakijken geven (knipoogt).”

Wanneer bent u begonnen met tafeltennis?

Jacques: “Na de zware richting Latijn-Wiskunde heb ik mijn broer gevolgd en ben ik overgestapt naar de hotelschool, waar ik als primus afstudeerde in het schooljaar 68-69. Mijn moeder is dan iemand tegengekomen van het YMCA-centrum. Daar hebben we een club opgericht en onze eigen tafels gebouwd en opgesteld. In 1964 ben ik begonnen spelen bij TTC YMCA Westende.”

“Op mijn vijftiende werd ik er al gebombardeed tot secretaris en even later hadden ze ook een penningmeester nodig. Ook die functie heb ik op mij genomen. We hadden daar geen trainer en hebben nooit trainingen gehad, enkel op het laatste moment hebben we een trainer voor een paar sessies aangeworven. Voor ons was het kwaad echter al geschied, want afleren is moeilijker dan aanleren. Later heb ik mijn vrouw leren kennen in Oostende en heb ik me daar aangesloten.”

Sport was uw passie, maar welk beroep hebt u dan uitgeoefend na de studies?

Jacques: “Ik heb 37 jaar lang lesgegeven. In het tweede jaar werd een soort van ‘Superstar’ wedstrijd georganiseerd: 100 meter, 1.000 meter, wielrennen, hoogspringen, verspringen, kogelstoten, enzovoort. Er waren tien proeven, ik won op mijn doolie gemak met de hotelschool.”

“Dat werd dan kenbaar gemaakt aan de collega’s van lichamelijke opvoeding, maar die konden dat niet geloven. Ze hebben dan een ‘Superstar’ ingericht voor de hele school

en meteen hadden ze door dat het allemaal klopte. Al snel werd de wedstrijd afgevoerd. Later is er een collega van lichamelijke opvoeding naar mij gekomen. Hij vroeg me om AC Blankenberge te komen ‘redden’ om in tweede nationale te blijven. Maar ik was niet happig om atletiek te proberen.”

“Mijn sport was tafeltennis en ik zou toch niet kunnen trainen. Na lang aarzelen besloot ik toch om de stap te wagen als 26-jarige. Twee jaar heb ik aan atletiek gedaan bij AC Blankenberge. Ze kwamen me halen en brachten me terug thuis: hoogspringen, verspringen; het hele pakket. Daarna heb ik mij volledig gericht op tafeltennis. Eerst als secretaris bij mijn club Oostende.”

Wanneer bent u bij de VTTL beland?

Jacques: “De VTTL is gesticht in 1978. In hetzelfde jaar heb ik het toernooi van Oostende opgestart. Het was een toernooitje op vraag van de stad Oostende, voor toeristen en Oostendenaars. Er was toen nog geen sprake van de Ostend Masters (eerste editie in 1998 red.). Ik ben in de raad van bestuur van de VTTL gekomen in 1986. In 1987 werd ik voorzitter van het PC.”

“In 1992 heeft men mij gevraagd om ondervoorzitter te worden en dat heb ik dan ook aanvaard. Dan kwam de viering van Jean-Michel Saive op het stadhuis van Brussel en Mario Lecoyer (de toenmalige VTTL-voorzitter red.) vroeg mij: ‘Jacques, wil jij het voorzitterschap overnemen?’. Die vraag overviel me, ik zei tegen Mario: ‘Ik ben de provincie aan het herstructureren en de club. Dat ligt nu dus nogal moeilijk’. Dan zei hij: ‘Ik zie niemand anders die het zou kunnen doen’. Ik reliceerde: ‘Geef me bedenktijd’. Na een gesprek met mijn vrouw heb ik het verzoek aanvaard.”

Wat was uw doelstelling als nieuwe VTTL-voorzitter?

Jacques: “Ik was als ondervoorzitter al bezig met herstructureren. Waarom? Er was een trainersschool geweest, er waren trainingen. De Chinese trainer (Fou red.) toen deugde niet. Ik wou absoluut dingen veranderen. Het eerste wat ik heb gedaan, is een

vacature laten uitschrijven voor een technisch directeur. We hadden zeven kandidaten en die zaten dan rond de tafel met de raad van bestuur. Aan de kandidaten stelde ik dan altijd als laatste vraag: ‘wat zijn je doelstellingen als je technisch directeur wordt?’

“Er was maar één kandidaat die mijn idee van een Topsportschool naar voren bracht en die hebben we uiteindelijk gekozen. Het was Bart Vermoesen. Daarna heb ik met hem rond de tafel gezeten en beslist om ons plan tot uitvoering te brengen. De eerstvolgende raad van bestuur heb ik dat ter sprake gebracht en hebben ze gelachen. ‘Hoe ga je dat financieel doen?’, klonk het.”

“Geef me nog één raad van bestuur, zei ik dan. De volgende vergadering heb ik Leuven (KUL en Redingenhof) als locatie voorgesteld. Dan hebben we het Redingenhof bezocht. Die zaal moest volledig verduisterd worden. We hadden geen materiaal, de verlichting moest aangepast worden. Ik onderhandelde met Tibhar en we hadden onmiddellijk acht tafels om te beginnen.”

“Het kostte een half miljoen Belgisch frank om te kunnen beginnen werken en die Bart en ikzelf verkregen via sponsoring. Alles was klaar om het aan te vragen aan het Ministerie van Onderwijs. We wisten wel nog niet of we het financieel zouden aankunnen. Toen het fiat er was en het convenant ondertekend op 1 april 1999 tussen het Ministerie van Onderwijs en de federatie, kregen wij van de nieuwe Vlaamse regering te horen in augustus dat de Topsportschool niet kon starten. Uiteindelijk kregen we op het einde van dat schooljaar, dus na de start op 1 september 1999, de officiële bevestiging dat alles in orde was.”

Decennialang is het Belgische tafeltennis gedomineerd door de Walen. Is er een inhaalbeweging op gang gekomen?

Jacques: “In Wallonië wordt er praktisch in elk dorp tafeltennis gespeeld. In Vlaanderen is het sportaanbod immens groot. Jarenlang heeft men aan de andere kant van de taalgrens geprofiteerd van de successen

Jacques Denys: “Ik zal een gelukkig man zijn als we eind 2020 een eigen topsporthal kunnen binnenstappen”

van Jean-Michel Saive, die zijn top bereikt heeft dankzij z'n ouders."

"De 'Aile Francophone' had op het hoogtepunt van 'Jean-Mi' 21.000 leden tegenover 7.000 in Vlaanderen. Het verschil is nu al kleiner door onze aanpak. Wij hebben Saive ook gedurende twee jaar ingezet in onze vijf provincies, verscheidene malen zelfs, in de hoop de beginnende jeugd aan te sporen meer te bewegen. Het effect liet niet op zich wachten. Nu zitten wij aan 9.000 leden, Wallonië aan 17.000."

Bent u nooit jaloers geweest op de (financiële) middelen die de buitenlandse federaties hebben?

Jacques: "Ja, ik ben jaloers geweest op buitenlandse federaties dat ze veel meer financiële middelen kregen. Ook de sportclubs proeven daar mee van het succes en de trainers worden ook nog eens gesubsidieerd. Je kan er echter niet bij stilstaan en je moet verder als kleine sport. Vechten is onze boodschap."

Wat waren de hoogtepunten in uw carrière als voorzitter?

Jacques: "De realisatie van de Topsport school was natuurlijk een van de hoogtepunten. Mijn eerste daad was de vijf provin-

cies op dezelfde lijn brengen. De structuur van de VTTL is ook geëvolueerd van een kleine federatie naar een middelgroot bedrijf. Op het bureel hebben we een secretaris-generaal, een administratief coördinator, een halftijdse boekhouder, een recreanten- en veteranen manager. Voor topsport hadden we Bart Vermoesen als technisch directeur, nu is dat Marc Closset."

"Carlo Agnello is er als trainer en vier provinciale trainers halftijds. Dat is eigenlijk mijn derde hoogtepunt, die provinciale trainers. Jammer genoeg wilden ze in Vlaams-Brabant niet meestappen in dat verhaal. Wanneer Bart Vermoesen wegging, heb ik dan gevraagd aan Pieter Geerts om de -12-jarigen onder zijn hoede te nemen. Ik wil nu nog een stap verder gaan en ik heb een vacature laten uitschrijven voor een sporttechnisch medewerker (-12-jarigen)."

Zijn er ook moeilijke momenten geweest?

Jacques: "Ik heb veel moeilijke momenten gekend bij de VTTL. Eerst en vooral was er het ontslag van de Chinese trainer Fou, met een toepasselijke naam. Die was écht zot, hij heeft de mensenrechtenorganisatie op mij af gestuurd. Ik zou hem zogezegd ontslagen hebben wegens racistische opvattingen."

"Er was toen een pater bezig met dat onderzoek. En die zei dan: 'Als ik u hoor praten, dan begrijp ik het volledig'. Er zijn nog ontslagen gevallen, maar in feite zijn we er altijd op vooruitgegaan, met hindernissen evenwel. Rome is ook niet op een dag gebouwd."

Hoe staat het met de opvolging?

Jacques: "De structuur van de VTTL zit goed in mekaar, maar wordt regelmatig bijgestuurd en geëvalueerd. We willen nog meer inzetten op de -12-jarigen. Niet alleen sport op het hoogste niveau is voor ons van belang, maar zoals eerder aangegeven is bewegen een must en staan we steeds paraat voor recreatief tafeltennis."

Wat brengt de toekomst nog?

Jacques: "Mijn levensdroom zou ik nog graag in vervulling zien gaan. Ik zal een gelukkig man zijn als we eind 2020 een eigen topsporthal in Leuven kunnen binnenstappen. Dit is mijn laatste mandaat als voorzitter. Ik ben ook even ad interim voorzitter geweest van de Belgische tafeltennisbond, nadat Roland Delhoux besloot ermee te stoppen. Sinds kort is Jean-Michel Mureau de nieuwe bondsvoorzitter."

▲ Een iconische foto met de drie VTTL-voorzitters (v.l.n.r.): Hubert Windels, Jean Dekeijser, Mario Lecoyer, Jacques Denys, Marcel Gevers en Roger Toussein op de viering van 15 jaar VTTL. Foto: BAAK magazine VTTL

We trekken dan met Jacques richting de kamer van Carlos Houtekier in het Woon- en Zorgcentrum. De ere-ondervoorzitter stelt het redelijk goed en heeft verscheidene souvenirs (zoals een VTTL-trofee) op zijn kamer staan. Na een korte kennismaking komt de familie van Carlos binnen. Samen met hen zetten we koers naar de cafetaria.

Wat opvalt: Carlos en Jacques zijn 'soulmates' op tafeltennisvlak. Onvergetelijke momenten beleefden ze samen op de trein van Brussel naar Oostende. "Ik heb Jacques vaak zien slapen op de trein. We brachten veel tijd samen door na de vergaderingen in Brussel. Voor mij was het werk belangrijk, maar ik wou ook nog absoluut tijd maken voor mijn familie. Er waren vaak lange vergaderingen en toernooien. Dat hoorde erbij, maar de balans tussen familie en werk was altijd in evenwicht bij mij."

Carlos stond mee aan de wieg van de VTTL in 1978. "Alles stond nog in z'n kinderschoenen. Er zijn eerst trainingen georganiseerd in de provincies en daarna moesten er andere structuren worden uitgetekend. De evolutie in het tafeltennis zal me het meeste bijblijven. Het interscholentoernooi in 1973, met

meer dan 1.200 deelnemers, was een hoogtepunt. Later werd dit ons 'massatoernooi', in poules en op 50 tafels, een toernooi dat plaatsvond van 1986 tot 1995. In 1984 stond het PC Oost-Vlaanderen in voor de organisatie van België-Oostenrijk, ook een mooi moment", mijmert oud-leraar Houtekier. "Het vertrek van Bart Vermoesen was voor ons allemaal een dieptepunt, maar met 'teamwork' zijn we de crisis te boven gekomen."

Al die jaren hebben Jacques Denys en Carlos Houtekier gestreden voor de belangen van de VTTL, vaak zonder grote verloning. "Ik heb gewerkt voor een hongerloontje, maar mijn job altijd met veel plezier gedaan", aldus Denys. "In ruil ben ik wel gedurende elf jaar delegatieleider mogen zijn van de nationale ploeg. Naar alle uithoeken van de wereld ben ik gereisd, dat was voor mij toch een mooie tegemoetkoming."

▲ Ere-ondervoorzitter Carlos Houtekier stond aan de wieg van de VTTL in 1978. Foto: Jan Van Ginkel

Carlos Houtekier: "Het ontslag van Bart Vermoesen was een dieptepunt"

▲ Dirk Lamproye (Management Secretariaat) en Greet Discart (Administratief Secretariaat) werden door Jacques Denys en Mario Lecoyer in de bloemetjes gezet tijdens het feest van 15 jaar VTTL. Foto: BAAK magazine VTTL

3 voorzitters in 40 jaar

Hubert Windels

- Geboren: 27/11/1920
- Overleden: April 2002
- Eerste jaar bij VTTL: eerste voorzitter van de Nederlandstalige vleugel van de KBTTB (6/10/1978) en de VTTL
- Aantal jaar voorzitter: 10
- Andere bestuursfuncties: voorzitter TTC Small Street (1955-1972), provinciaal secretaris Oost-Vlaanderen, lid van het Centraal Comité en de Nationale Raad van de KBTTB
- Club(s): TTC Small Street
- Hoogste TT-klassement: C4
- Grootste verwezenlijking: Oprichting Vlaamse Tafeltennisliga

Mario Lecoyer

- Geboren: 25/03/1925
- Overleden: 3/12/2013
- Eerste jaar bij VTTL: 1978
- Aantal jaar voorzitter: 8
- Andere bestuursfuncties: voorzitter TTC Leopoldsburg, jeugdtrainer PC Antwerpen, voorzitter regionaal comité Kempen, voorzitter PC Limburg/Kempen, stichter en ondervoorzitter Nederlandstalige Vleugel van KBTTB en voorzitter Vlaamse Tafeltennisliga school
- Club(s): TTC Leopoldsburg
- Hoogste TT-klassement: D6
- Grootste verwezenlijking: Uitbouw van Vlaamse organisaties (Beker van Vlaanderen...)

Jacques Denys (huidig voorzitter)

- Geboren: 2/12/1949
- Eerste jaar bij VTTL: 1986
- Aantal jaar voorzitter: 22
- Anders bestuursfuncties: Voorzitter TTC Drive Oostende, Ondervoorzitter van de Sportraad Oostende, Voorzitter PC West-Vlaanderen, ondervoorzitter KBTTB, Voorzitter en organisator internationaal ITT en Ostend Masters
- Club(s): TTC Ymca Westende en TTC Drive Oostende
- Hoogste TT-klassement: D2
- Grootste verwezenlijking: Samenwerking en verstandhouding tussen de provincies. Het recreatieve en competitieve aspect scheiden. Topsportschool Leuven en hopelijk binnenkort topsportzaal tafeltennis

Jean-Michel Mureau, Roland Delhoux, Bart Vermoesen, Karine Bogaerts, Jean Lafleur en Jean-Michel Saive over 40 jaar VTTL

Metamorfose dank zij professioneel bestuur en topinfrastructuur

De Vlaamse Tafeltennisliga hinkte in zijn beginperiode achterop. Na de aanstelling van Bart Vermoesen als technisch directeur in 1997 onderging de werking een metamorfose. "Ik heb in een week nationale ploeg meer geleerd dan in twee jaar stage bij de VTTL", zei een topspeler ooit. Die periode ligt ver achter ons. De VTTL is nu een geoliede machine met een professionele structuur.

Karine Bogaerts en Jean-Michel Saive maakten de evolutie vanop de eerste rij mee. "Ik moest vroeger gaan trainen met de Walen. Nu staan er fantastische accommodaties in Leuven. Ik ben gewoon 40 jaar te vroeg geboren", aldus Bogaerts.

Bondsvoorzitter Jean-Michel Mureau ziet al jaren dat er uitstekend werk wordt geleverd in Vlaanderen. "De communautaire strijd is voorbij. Eén ding staat vast: de toekomst van het Belgische tafeltennis ziet er rooskleurig uit."

We brengen eerst een ex-werknemer van de VTTL onder de schijnwerpers: Bart Vermoesen, negentien jaar lang technisch directeur van de VTTL geweest. "Ik ben gestart op 1 juli 1997 en ben gestopt op 31 augustus 1916", preciseert Vermoesen, die momenteel in Cincinnati woont met zijn gezin.

"Toen ik startte, was dat de enige sporttechnische functie, ik ben ook de eerste Vlaming die fulltime aan de slag ging als trainer. Ik heb een stevig risico genomen toen ik startte, maar heb mij dat nooit bekaaid. De VTTL heeft in de laatste 23 jaar een stevige professionalisering en informatisering doorgemaakt."

"Voor 1995 telde de VTTL anderhalf personeelslid. Dirk Lamproye werkte voltijds, Greet Discart halftijds op de administratieve dienst van de federatie. Het sporttechnische luik werd gerund door occasionele medewerkers. In die tijd kreeg ik de dringende zaken per fax en alle verslagen en dergelijke per post. Soms rolden er een paar meter papier per dag uit mijn toestel (lacht)."

Informatisering

"Op het vlak van informatisering heeft het programma van Gaëtan Frenoy de VTTL in de informatisering geloodst", vervolgt Vermoesen. "Herman Lemmens en ikzelf hebben hier heel hard voor geijverd, want het programma dat al gebruikt werd in Vlaams-Brabant, lag toen niet in de bovenste schuif bij de leden van de raad van bestuur. Nadat we hen overtuigd hadden, bleek dit een van de beste beslissingen te zijn geweest voor het tafeltennis in Vlaanderen en België. Gaëtan Frenoy, aangevuld met Luc D'Hulst, leveren ook vandaag nog steeds schitterend werk!"

▲ Bart Vermoesen (r.) geeft richtlijnen aan Eline Loyer.
Foto: Jan Van Ginkel

Bart Vermoesen: "Winnen en medailles pakken is leuk, maar de meeste voldoening komt er als ze het resultaat zijn van keihard werken"

▲ Bart Vermoesen op stage in China met de jonge Cédric Nuytinck.

Foto: Collectie Bart Vermoesen

Voor de uitbouw van VTTL werkte Vermoesen vaak samen met Jacques Denys. Zij voelden mekaar blindelings aan en boekten vele successen op beleidsvlak, maar ook sportief. "Het belangrijkste project was wellicht de uitbouw van de topsport binnen de Vlaamse Tafeltennisliga. Toen ik startte, was er geen VTTL-speler bij de eerste drie spelers in de nationale heren- of damesploeg. Davy Vanvinckenroye was op het EK van '98 de vijfde speler in de ploeg, meteen de enige Vlaming. Dat heeft zo heel wat jaren geduurd. Ik was een VTTL'er, omringd door Waalse collega's. Toen ik stopte, waren vijf van de zes basisspelers VTTL-spelers. Dit is een grote schok geweest in het Belgische tafeltennis, niet evident ook gezien dat de machtsverdeling rond de nationale ploegen volledig wijzigde."

Beperkt budget

Na al het harde werk kwam er natuurlijk de voldoening voor de Oost-Vlaming. "De beginjaren waren niet evident met een budget van 20.000 euro en een beperkt trainerskorps. Ik heb dikwijls gedacht 'nu gaan we een stap zetten', maar in realiteit was het een halve stap. Twee halve stappen geven uiteindelijk ook een stap en zo werd er elk jaar wél vooruitgang geboekt."

"Het budget is lange tijd erg beperkt gebleven en daardoor diende ik dikwijls moeilijke keuzes te maken inzake selectie van spelers. Spelers meedelen dat ze niet meer in

aanmerking kwamen voor een selectie, was nooit makkelijk.

Als tafeltennis je passie is en je krijgt dan te horen dat het internationaal stopt, dan ben je ontgoocheld en neem je het de persoon in kwestie niet in dank af. Er waren natuurlijk ook spelers die steeds dankbaar geweest zijn voor wat ik voor hen gedaan heb. Dat merkte je soms aan kleine dingen, die je dan een pak voldoening geven. Winnen en medailles pakken is leuk, maar de meeste voldoening komt er als ze het resultaat zijn van keihard werken."

Dat brengt ons bij de sportieve hoogpunten. "Ik heb de nationale herenploeg een aantal keer gecoacht en de laatste jaren een paar keer als interim coach. Zo heb ik in Blegny in 2013 na het ontslag van Niki Vukelja de nationale herenploeg van 3de naar 2de afdeling gebracht en was ik in 2015 hoofdcoach, als we eerste werden in de tweede afdeling op het EK landenteams in Ekaterinburg in Rusland.

Cédric Nuytinck en Robin Devos waren in die periode volop aan het doorbreken en vervulden hun job uitstekend."

"Op hetzelfde Europees kampioenschap klopte Cédric Nuytinck ook Patrick Baum, die op dat ogenblik het nummer 36 van de wereld was. Het was een wedstrijd om in te lijsten en een teken dat Cédric tot veel in staat was. Met Cédric en Robin heb ik trouwens nog prachtige overwinningen behaald."

▲ Karine Bogaerts kroonde zich zes keer tot Belgisch kampioene. Foto: Collectie Karine Bogaerts

Met tafeltennis reis je blijkbaar ook de wereld rond. Maar Vermoesen was ook vaak present in ons land om op beleidsvlak een en ander te realiseren. "Het verhogen van de topsportsubsidies in 2005 als gevolg van de behaalde resultaten en sportieve werking was een mooie realisatie. En niet te vergeten: het opstarten en uitbouwen van de Belgium World Tour. Opgestart in 2003 en met deelname van Vladimir Samsonov en Dimitrij Ovtcharov in 2014 als hoogtepunt."

Over naar een vrouw in deze mannenwereld. Niemand minder dan Karine Bogaerts. De 52-jarige Brabantse stond in de jaren '80 en '90 aan de top van het Belgische vrouwen-tafeltennis. Zes Belgische titels en een deelname aan de Olympische Spelen van Seoul in 1988 staan op haar rijkgevolde palmares.

Tot vandaag is Bogaerts de enige Belgische vrouw die in het tafeltennis de Spelen heeft gehaald. Na haar afscheid van het hoogste toneel in 2002, na het behalen van haar zesde Belgische titel, heeft ze de focus verlegd naar de familie en haar werk bij de KBC (ondertussen werkt ze op het secretariaat van het Atheneum Karel Buls in Laken red.). Enkele jaren geleden werd ze terug naar de sporthal gelokt. Eerst bij Overijse en nu bij Vilvo speelt de ex-nummer één van België competitie in landelijke, maar haar aandacht gaat meer naar de jeugdopleiding.

▲ Karine Bogaerts (uiterst rechts) met de jeugd van TTC Dilbeek.

Foto: Geert Tresignie

"Ik heb de speelster Awa Sow privé-training gegeven en heb gemerkt dat het trainerschap wel iets voor mij is. Enkele clubs hebben me gecontacteerd. Momenteel geef ik training bij Vilvo en TTC Dilbeek. Ik denk dat ik nu nooit meer ga stoppen met tafeltennis (lacht)."

Krachten bundelen

In een oud BAAK-interview (uit de jaren '90 red.) was Karine Bogaerts kritisch voor de tafeltennisfederaties in ons land. "Ik heb toen het woord amateurisme in de mond genomen. Vandaag sta ik niet meer achter die uitspraak", benadrukt de Brabantse, die heel tevreden is dat de VTTL haar poulain Awa Sow heeft opgenomen in zijn selectie.

"Ik ben 40 jaar te vroeg geboren", vindt Bogaerts. "Had ik kunnen genieten van accommodaties van de Topsportschool in Leuven,

dan was ik wellicht nog beter geworden. Ik vind dat de VTTL schitterend werk levert. Het aantrekken van Nina Kolarova voor de vrouwen is een meesterzet. De meisjes hebben een specifieke problematiek en zij kan voor een optimale begeleiding zorgen."

"Tom Dieusart zorgt ook voor een goede omkadering op conditioneel vlak, iedereen is sterk in z'n eigen vakgebied. Er is een enorme evolutie geweest doorheen de jaren. Ik moest 80 kilometer rijden om te gaan meetrainen met de Walen in Jambes. Toen waren er nog geen trainingsfaciliteiten voor de Vlamingen. Ik was ook de eerste die mocht gaan meetrainen met de Walen."

"Ik heb maar één zorg: dit jaar is er maar één jongen toegevoegd aan de VTTL-selectie (Per Gevers red.). Ze moeten ervoor zorgen dat de onderbouw ook goed is, zo dat ze gevoed kunnen worden met spelers. Eentje bij is weinig en ze moeten echt gaan kijken bij

de clubs. Vlamingen en Walen zouden ook de krachten mogen bundelen. Ze hebben nu allebei wel een goede structuur opgezet om ervoor te zorgen dat jongeren kunnen groeien in hun sport. Vroeger was dat niet het geval."

"Langs de andere kant heb ik artikels gelezen van het EK atletiek en daaruit bleek dat de Vlaamse atleten die medailles hebben behaald voor ons land bij de Waalse vleugel zijn aangesloten, omdat ze daar minder streng zijn qua subsidies. Sport Vlaanderen heeft de reputatie zeer streng te zijn. Ze zouden meer mogen doen in de overgang van jeugd naar senioren. De VTTL doet op dat vlak wél haar duit in het zakje. Er moet geld zijn en dat is niet altijd even gemakkelijk te vinden. In alle sporten is er dezelfde problematiek. Als je er op je achttiende niet staat, heb je met andere woorden een beetje afgedaan. Daardoor gaan ook veel sporters werken om rond te komen."

Karine Bogaerts: "Er staan fantastische accommodaties in Leuven. Ik ben 40 jaar te vroeg geboren"

▲ Jean-Michel Saive is dé vaandeldrager van onze sport. Na een succesvolle internationale carrière probeert hij het nu te maken in de bestuurskringen van de sportwereld.
Foto: Jan Van Ginkel

Tijd dan om onze Waalse vrienden aan het woord te laten. Een voormalig bondsvoorzitter, journalist en een legende. We beginnen met de eminence grise Roland Delhoux.

De 73-jarige Henegouwenaar was twintig jaar voorzitter van de Belgische tafeltennisbond. Enkele maanden geleden werd hij vervangen door Jean-Michel Mureau. Met zijn dertig jaar ervaring in de bestuurskringen van het tafeltennis is hij de ideale persoon om de evolutie van de VTTL te kaderen.

“Ik heb altijd goede contacten gehad met de VTTL”, verzekert Delhoux. “Eerst met Mario Lecoyer, daarna met Jacques Denys. In al die jaren is de omkadering van de VTTL-

jeugd enorm verbeterd. Het is een geoliede machine, met toptrainers en professionals in hun vakgebied.”

“Vroeger zwaaiden de Walen de plak aan de Belgische top. We zien nu met Cédric Nuytinck en Robin Devos sterke Vlamingen aan het firmament verschijnen. Op het vlak van informatisering heeft de VTTL ook grote stappen gezet. Jacques Denys is bovendien altijd een van de drijvende krachten geweest en zo’n trekkers heb je nodig, anders kan je geen vooruitgang boeken.”

Tweede ‘Jean-Mi’

Delhoux heeft als voormalig bondsvoorzitter ook een klare kijk op de werkwijze van beide federaties.

“Ze hebben allebei hun eigen methodes, maar werken op een zeer professionele manier. De enige sponsors zijn de overheden, Sport Vlaanderen en Adaps. Dat is jammer, maar voor een sport als tafeltennis is het zeer moeilijk om grote sponsors te vinden. In andere landen is er veel meer budget.”

“De carrière van Jean-Michel Saive was daarom een grote stunt voor zo’n klein land als het onze. Een tweede ‘Jean-Mi’ is ook bijna onmogelijk, maar met de beperkte middelen die we hebben, proberen we toch om er het maximum eruit te halen”, besluit Delhoux, die nu nog werkt voor het provinciaal comité van Henegouwen. “Ik kan niet stoppen. Tafeltennis is als een virus waar je niet van af geraakt.”

Nog een man die nooit zal stoppen, is Jean-Michel Saive, 25-voudig Belgisch kampioen en vaandeldrager van onze mooie sport. In bestuurskringen is zeventvoudig olympiër Saive ook aanwezig met een mandaat bij het BOIC en IOC.

“Verschillende elementen zijn belangrijk geweest in de evolutie van de VTTL. Er is de opstart van de Flanders Open, de Topsportschool in Leuven en het leveren van de Belgische nummer één bij de mannen en vrouwen. Daarnaast zijn er ook medailles behaald op Europese Jeugdkampioenschappen en Paralympische Spelen. Ik heb bij deze successen een kleine rol gespeeld. Als mijn geheugen me niet in de steek laat, heb ik zo’n tien jaar geleden twee jaar voor ‘Tafeltennis Tof’ gewerkt om de sport te promoten in de Vlaamse provincies.”

“Er is niet genoeg geprofitteerd van het fenomeen Saive”, is een vaak gehoorde kritiek aan het adres van de federaties. “Het is altijd moeilijk voor mij om hierop te antwoorden”, countert Saive. “De buitenwereld heeft me vaak gezegd dat er niet genoeg profijt is gehaald uit mijn carrière door de federaties. Maar ik denk wél dat privé-organisatoren, zoals mijn broer Philippe met de World Cup, de Top 12 en Europe-Asia daarin geslaagd zijn. En er is

▲ Roland Delhoux (73) was twintig jaar voorzitter van de Belgische tafeltennisbond.
Foto: Jan Van Ginkel

Jean-Michel Saive: “Enkel met topresultaten zal er meer bericht worden over tafeltennis”

ook het toernooi van Jacques Denys (Ostend Masters red.) waar ik vanaf de start aan bijna elke editie heb deelgenomen.”

Moedige bestuurders

Jean-Michel Saive nam in 2017 deel aan de voorzittersverkiezingen van de ITTF (Internationale tafeltennisfederatie). Hij verloor toen nipt van de Duitser Thomas Weikert. Van tafeltennis een vooraanstaande wereldsport maken, was en is zijn doelstelling. Hoe doen we het in België?

“We werken goed in België. In de mediatisering en professionalisering van de verschillende competities kan wél nog geïnvesteerd worden. De grootste moeilijkheid is topresultaten halen bij de seniores, want enkel dan zal er meer bericht worden over tafeltennis. Wanneer ik fungeerde als technisch directeur bij de Waalse vleugel, was mijn doelstelling nummer één de samenwerking tussen Vlaanderen en Wallonië verbeteren.”

“In mijn tijd waren er geen gemeenschappelijke trainingen. Vandaag is er gelukkig veel veranderd. Spelers en trainers kunnen ondanks de zware kalender toch gemeenschappelijke trainingen vastleggen. In de toekomst zullen er ontegensprekelijk nog investeringen nodig zijn. De voorbereiding en trainingen van de spelers moet top zijn om te kunnen meespelen op wereldvlak. Tafeltennis is ook een oude, traditionele sport. Er zullen moedige bestuurders nodig zijn om het competitieformat te hervormen en zo de sport aantrekkelijk te houden voor de komende generaties. Eén ding staat vast: we mogen niet stilstaan, want anders gaan we achteruit.”

Jean Lafleur is dé tafeltenniswatcher in België. Vele memorabele momenten heeft hij beleefd in de glorieperiode van Jean-Michel Saive. Altijd stond de joviale Waal op de eerste rij om de sappigste quotes op te vangen. Vanaf 1956 tot zijn pensioen werkte hij als sportjournalist (en later chef sport) voor de Waalse krant ‘Vers l’Avenir’.

De pen laat hem nog niet los. Tot 2016 was Lafleur correspondent tafeltennis voor Belga en regelmatig schrijft hij nog boeken over zijn geliefde sport. Het contact met de VTTL verliep doorheen zijn journalistieke loopbaan altijd op een gemoedelijke manier. “Ik heb altijd goed kunnen samenwerken met de mensen van de VTTL”, verzekert Lafleur. “Mijn vragen zijn nooit onbeantwoord gebleven en ik ben altijd snel geholpen. Er is wel nooit een persverantwoordelijke geweest, maar dat was nooit een struikelblok.”

▲ Jean Lafleur volgde jarenlang het tafeltennis op de voet voor de krant ‘Vers l’Avenir’.
Foto: Sportpress

Jean Lafleur: “De VTTL heeft met zijn professionele structuur een voorsprong genomen op de Waalse vleugel”

Paradoxe situatie

Lafleur draait al een tijdje mee in de tafeltenniswereld. Hij heeft kunnen aanschouwen welke evolutie de VTTL doorgemaakt heeft.

“Er heeft zich een paradoxale situatie voorgedaan. De Vlaamse tafeltennissers (Norbert Van de Walle, Walter Dugardin, Romain Schalley en bij de vrouwen Mary Stevens-Detournay, Mips Van Kampen, Mady Van Heghe) hebben zich onderscheiden op de nationale kampioenschappen van 1930 tot 1980. Na hen volgde de grote leegte. Pas 40 jaar later verschenen Nuytinck en andere Devossen ten tonele.”

“In Wallonië was er de gouden generatie met onder meer Jean-Michel Saive, Philippe Saive, Thierry Cabrera, Andras Podpinka en Martin Bratanov. Ik moet echter nuanceren en zeggen dat de Vlaamse vrouwen wel aan de top stonden: Karine Bogaerts, de zussen Billen en Karen Opdecamp bijvoorbeeld. Een quote die ik toen heb opgevangen van een Vlaamse speler van die periode was: ‘Ik heb meer geleerd in een week bij de nationale ploeg dan in twee jaar stage bij de VTTL. De VTTL was zich bewust van zijn gebreken en heeft er in alle stilte aan gewerkt.’”

“Er is een goede structuur gekomen en daar worden nu de vruchten van geplukt. We mogen wel niet dromen, er komt geen tweede Saive. Het is bedoeling om op een professionele manier te werken met de talenten die er zijn. Opdat vlak heeft de VTTL volgens mij een voorsprong genomen op de Waalse vleugel. Die professionele omkadering is voor mij dus het domein waarin ze het meeste geëvolueerd zijn.”

▲ Een generatie Waals talent
Foto: Jan Van Ginkel

Jean-Michel Mureau: “De toekomst van het Belgische tafeltennis ziet er rooskleurig uit”

JF Kennedy

Wat met de mediacontacten?

“Die zijn zeker goed”, verzekert Lafleur. “Natuurlijk kan het altijd beter. Ik wil graag een quote van JF Kennedy lanceren, die zei: ‘Vraag u eerst af wat u voor het land kan doen en niet wat het land voor u kan doen.’ Als ik het laatste officieel jaarboek van de federatie bekijk, tenminste het boek dat ik mijn bezit heb, dan zie ik een redelijk complete lijst met contactgegevens uit de mediasector. Dat is al een eerste belangrijke stap in het oplossen van het probleem. Het is niet genoeg om persberichten uit te sturen naar de media. De teksten moeten ook bij de juiste personen belanden.”

“Als ik naar West-Vlaanderen trek, neem ik altijd de tijd om de ‘Krant van West-Vlaanderen’ te lezen. Ik constateer met plezier dat er vaak aandacht wordt besteed aan tafeltennis. Wellicht omdat de medewerker van die krant goed op de hoogte is en in nauw contact staat met de clubs. Iedereen moet zijn rol spelen. De berichten over de nationale organisaties moeten door de VTTL verspreid worden naar Belga. De meer lokale activiteiten kunnen gemeld worden door het PC en de clubs.”

▲ Jean-Michel Mureau (50) is de huidige voorzitter van de Belgische tafeltennisbond.
Foto: Vers L'Avenir

Het laatste woord is voor huidig bondsvoorzitter Jean-Michel Mureau (50). Net als Roland Delhoux heeft hij altijd op een uitstekende manier kunnen samenwerken met de VTTL.

“De laatste tien jaar zijn er geen communautaire problemen meer geweest”, weet hij. “De twee vleugels werken perfect samen en helpen mekaar waar mogelijk. Op verschillende vlakken trouwens: fysiek, mentaal, stages, toernooien, enzovoort. We hebben één gemeenschappelijk doel: het tafeltennis in België naar een hoger niveau stuwten. De laatste jaren is de VTTL enorm geprofessionaliseerd. Dat is merkbaar in de structuur, bij sponsors, organisaties, toernooien.”

“Met de samenwerking ben ik heel tevreden. Jacques Denys is een goede voorzitter. Hij is wellicht aan zijn laatste mandaat bezig, maar dat heeft hij al vaak gezegd. Hopelijk neemt er iemand over met dezelfde drive en visie. Eén ding staat vast: de toekomst van het Belgische tafeltennis ziet er rooskleurig uit!”

Gelukkige verjaardag!

INTERNATIONAL TABLE TENNIS FEDERATION
President's Office

ITTF President's Message

40th Anniversary Flemish Table Tennis League (VTTL)

September 2018

Dear friends,

congratulations to the 40th anniversary of VTTL!

40 years ago, in 1978, the Flemish Table Tennis League has been founded.

VTTL, as part of the Belgian federation, has been known for decades for the Belgium Open and is an integral part of the Challenge Series. I hope that you will continue the great work for our beloved sport in the future!.

We wish you all the best for your anniversary.

Thomas Weikert,
President of the International Table Tennis Federation

Succesformule met gouden toekomst

Dit jaar viert de Belgium Open zijn 15-jarig jubileum. In 2003 ontstond het toernooi als Flanders Open. Anno 2018 staat het evenement geboekstaafd als een zoveelste succesvol VTTL-project met internationale erkenning. Volgend jaar zal er geen Belgium Open plaatsvinden, maar de organisatie is ervan overtuigd dat het in het olympisch jaar 2020 kan terugkeren op het hoogste internationale toneel. "Er is nog geen officiële bevestiging, maar we zijn al voor negentig procent zeker dat er in 2020 een nieuwe editie van de Belgium Open op de World Tour kalender zal staan", aldus Jacques Denys.

ITTF CHALLENGE

2018 ITTF Challenge

Belgium Open

23 - 27 oktober

Sport- en Recreatiecentrum HANEVELD
Nieuwe steenweg 74 - 8420 De Haan
Meer info op www.vttl.be of info@vttl.be

Van dinsdag tot donderdag:
gansedag vrije toegang

Vrijdag: kwartfinales en finales -21
Zaterdag: halve finales enkel
+ finales enkel en dubbel
Op vrijdag en zaterdag inkom € 5

SPORTELDERE, ibis, Astoria, VINCI ENERGY, SPORT VLAANDEREN, ITTF, 红双喜 DHS, VTTL, TABLE TENNIS, TIBHAR, De Haan sportcomplex aan de

De Belgium Open (ITTF Challenger) is een van de belangrijkste realisaties van de VTTL van de afgelopen veertig jaar. Opnieuw lag het koningskoppel Denys-Vermoesen aan de basis van het project.

Beiden wilden een internationaal toernooi in België organiseren, om onze talenten van eigen bodem te laten kennismaken met de wereldtop én om meer subsidies te vergaren.

In 2003 zag de Flanders Open zo het levenslicht, technisch directeur Bart Vermoesen trad op als toernooirecteur. Het internationaal toernooi werd georganiseerd in Vilvoorde (Euro Volley Center). Het hoofddoel was om spelers uit de top honderd aan te trekken, zonder te mikken op de absolute wereldtop. Zo konden de jonge Belgen ervaring opdoen tegen spelers die veel hoger op de wereldranglijst stonden. Van 2003 tot 2011 bleef het toernooi in Vilvoorde. In 2012 was er meer speelruimte nodig en volgde een verhuis naar Antwerpen.

In de beginjaren konden enkele grote namen de Flanders Open op hun palmares schrijven: He Zhi Wen (2003), Christophe Legout (2004) en Bojan Tokic (2005). Later volgde nog een titel voor de Griek Panagiotis Gionis (2006) en de Duitser Steffen Mengel (2009). Yannick Vostes (2012) is de enige Belg op de erelijst bij de mannen. Cédric Nuytinck kwam in 2016 dichtbij de eindzege in het enkelspel. In de finale moest de Oost-Vlaming het onderspit delven tegen de Indiër Sathyan Gnanasekaran. Bij de vrouwen leverde Karen Opdencamp met een vierde plaats in 2003 de beste Belgische prestatie.

Record aantal inschrijvingen

Vanaf 2014 werd de Flanders Open omgedoopt tot de Belgium Open. Twee jaar later verliet Bart Vermoesen de VTTL en droeg hij de job van toernooirecteur over aan Frederik Noppe, de huidige secretaris-generaal van de VTTL. Het toernooi in De Haan (Sporthal Haneveld) groeide uit tot een internationaal toevenement, met ook dubbel- en U21 competities.

Als ITTF Challenger konden de organisatoren ook grotere namen strikken. In 2014 namen Dimitrij Ovtcharov, toen het nummer vier van de wereld, en legende Vladimir Samsonov deel aan het toernooi. De titel ging uiteindelijk naar de Wit-Rus Samsonov. In de finale maakte hij korte metten met de Zweedse stuntman Simon Arvidsson.

▲ Het podium bij de mannen van de eerste Flanders Open in 2003.
Foto: Collectie VTTL

Bij de dames tekenen ook al enkele jaren toppers present. De Hongaarse Georgina Pota haalde al twee enkeltitels binnen (2014 & 2016).

Sinds het toernooi in De Haan plaatsvindt, kent het deelnemersveld een gestage groei. In 2017 klokte de organisatie af op een record aantal van 305 inschrijvingen. Jammer genoeg zal de Belgium Open in 2019 niet doorgaan. De organisatoren zijn er wel van overtuigd dat het toernooi in 2020, als Challenge Plus, opnieuw zal verschijnen op de kalender van de World Tour. "Het is een grote ontgoocheling dat het toernooi volgend jaar niet doorgaat", verklaart Jacques Denys. "We hebben een goed dossier ingediend bij de ITTF, maar ze wilden dat we meer sponsors binnenhaalden om een Challenge Plus te worden. Het leek nog in orde te komen, maar uiteindelijk hebben ze ons toch links laten liggen. Tijdens het EK in Alicante heb ik met ITTF-voorzitter Thomas Weikert gepraat en hij heeft me verzekerd dat België in 2020 weer op de kalender zal staan."

"We hebben nog geen officiële bevestiging, maar zijn al voor 90 procent zeker. Het zou ook kunnen dat we in 2019 nog iets extra organiseren. Momenteel hebben we het Vlaams kampioenschap, de Beker van Vlaanderen, een internationaal jeugdtoernooi voor -12-jarigen in Leuven en het Vlaams jeugd criterium (-12 jaar)."

WK in België?

Vlaanderen zal in 2021 het WK wielrennen organiseren. Kan er in de toekomst ooit een EK of WK tafeltennis plaatsvinden in België? "Dat is quasi onmogelijk", repliceert Denys. "Voor zo'n toernooi is er een groot budget van miljoenen euro's nodig. Dat krijgen we in België moeilijk bij mekaar voor een kleine sport. Ook veel sponsors vinden, zal niet makkelijk zijn. Maar wie weet kan er iets in de toekomst."

▲ De eerste editie van de Belgium Open in De Haan (2014) was een groot succes. Jacques Denys, toernooirecteur Bart Vermoesen en enkele prominenten poseren samen met de winnaars.
Foto: Ireneusz Kanabrodski

▲ De Belgium Open groeide in 15 jaar uit tot een internationaal toernooi. In 2016 haalde Cédric Nuytinck (rechts op de foto) de finale in het enkelspel.
Foto: Ireneusz Kanabrodski

Gelukkige verjaardag!

To the Vlaamse Tafeltennisliga

Luxembourg, 27th September 2018

Beste Vlaamse vrienden,

Als voorzitter van de European Table Tennis Union wil ik persoonlijk, maar ook namens de Executive Board, de Vlaamse Tafeltennisliga hartelijk geluk wensen met het 40-jarig bestaan.

Het is steeds een aangename en nuttige ervaring om tijdens de Europese en mondiale toernooien ook in onze eigen taal met elkaar te kunnen spreken.

Wij kennen u ook als perfecte organisator van internationale evenementen zoals voorheen de zeer bekende Flanders Open, later de Belgium World Tour en momenteel de Belgium Open Challenge. En hopelijk lukt het u binnenkort ook een Challenge Plus in Vlaanderen te kunnen organiseren.

Ik wens u een geslaagde 40e verjaardag toe!

EUROPEAN TABLE TENNIS UNION
Ronald Kramer
President

"40 ans! Quelle belle aventure pour la VTTL! Pendant de nombreuses années, j'ai eu, en temps que président de la commission nationale des jeunes puis de président de la fédération, l'honneur de travailler à l'épanouissement de notre sport. J'admire l'engagement et les compétences des membres de la VTTL avec lesquels j'ai travaillé à l'amélioration permanente du tennis de table. Vous devez être cités en exemples pour vos nombreuses initiatives et, en particulier, votre souci de perfectionner la formation de vos jeunes. Je compte parmi vous de nombreux amis sincères dont plusieurs nous ont déjà malheureusement quittés.

Je vous souhaite un réel succès dans vos réalisations et projets futurs."

Roland Delhoux
voorzitter KBTTB tot 2018

"Al 40 jaar het balletje doen stuiten: daarvoor heb je niet alleen een stevige arm, maar vooral ook heel wat doorzettingsvermogen, goeie en gemotiveerde mensen en bovenal: liefde voor de sport nodig. Een hele dikke proficiat met jullie veertigjarig bestaan en dank voor al die jaren van inzet!"

Philippe Muyters,
Vlaams minister van Werk, Economie,
Sport en Innovatie

"VINCI Energies Belgium feliciteert jullie van harte met het 40-jarige bestaan. Als sponsor proberen we samen met jullie een positieve bijdrage te leveren aan de verdere uitbouw van de talenten van de jongeren."

Wendy Verheyden
marketing & communication manager
Vinci Energies Belgium

"Parantee-Psylos wil de Vlaamse Tafeltennisliga, haar reguliere partner voor G-tafeltennis, van harte feliciteren met de veertigste verjaardag! Zowel op recreatief niveau als op topniveau floreren tafeltennissers met een beperking. Op naar een nieuwe 40 jaar met veel meer van dat!"

Jeroen Bauters
coördinator communicatiebeleid
Parantee-Psylos vzw

"40 worden is bijzonder, zeker voor een sportfederatie, en wát voor jaren hebben jullie achter de rug! Mijn allerbeste verjaardagswensen. Ik waardeer onze sportieve en zakelijke relatie enorm, en wens jullie veel succes én groei voor de komende jaren. Werk en plezier moet je niet mixen zeggen ze... maar in dit geval is het steeds een plezier om met de medewerkers van VTTL te werken!

Nu is het tijd om bubbels te drinken en op de bureaus te dansen... Laten we klinken op uw verjaardag én samen van het sportleven genieten.

Zoals men zegt in mijn buurt: 40 mooie jaren van geluk, met deze hartelijke felicitatie kan jouw verjaardag niet meer stuk!"

Jean-Michel Mureau
huidig voorzitter KBTTB

"Ik wens de VTTL een zeer gelukkig '40-jarig' bestaan. Ik hoop dat de werking nog vele jaren verder kan groeien, naar nog hogere oorden. Ook bedank ik de VTTL bij deze gelegenheid ten eerste voor al die jaren opvolging en voor de jaren die nog moeten komen. Ik moedig deze werking alleen maar aan en hoe ze de laatste jaren werken is fantastisch! Niet alleen heeft de organisatie bewezen dat ze wereldspelers kunnen maken maar dat het ook een aangenaam team is om erin te werken."

Cédric Nuytinck
kampioen van België 2018

De droomfabriek van de VTTL

De Topsportschool in Leuven was het geesteskindje van VTTL-voorzitter Jacques Denys. Het opstarten van het project had veel weg van de film 'Mission Impossible'. Als een echte Tom Cruise gaf Jacques met zijn kompaan Bart Vermoesen iedereen het nakijken. Maar anno 2018 komen de twee Belgische kampioenen (Cédric Nuytinck en Lisa Lung) wél uit de stal van VTTL. Het harde werk en de investeringen zijn beloond en het wordt allemaal nog mooier. Ten laatste begin 2021 zal de VTTL zijn intrek kunnen nemen in een eigen topsporthal. The sky wordt the limit.

VTTL-voorzitter Jacques Denys had een droom: een Topsportschool voor tafeltennis in Vlaanderen. Iedereen lacht hem uit. Het was een 'Mission Impossible' met veel politieke tegenkantingen. Na de aanwerving van Bart Vermoesen als technisch directeur in 1997 kon hij zijn project nochtans opstarten. Eerst moest er een convenant gemaakt worden door het Ministerie van Onderwijs en de federatie. Jacques Denys en Bart Vermoesen waren de drijvende krachten achter dit project. "In augustus 1999 kwam Bart naar mij en zei: 'Jacques we kunnen niet starten op 1 september, ik heb een brief gekregen'"

Meteen gingen Jacques Denys en Bart Vermoesen aan het werk en stapten samen naar een advocaat. Op politiek vlak was ondertussen ook een andere bestuurscoalitie aan de macht en om de violen gelijk te stemmen, schakelde Jacques de hulp in van goede vriend en stadsgenoot Jean-Marie Dedecker. Hij repliceerde meteen: 'Ik zal moeten ontwijzen.'

De toon was gezet voor een lange juridische strijd. Opgeven stond nooit in het woordenboek van onze VTTL-bestuurders. Jacques Denys dreigde zelfs even om naar de Raad van State te stappen. Met dank aan Carla Galle, directeur-generaal van het toenmalige BLOSO, en de directeur van GO!, die hun steun gaven, kon er op 1 september 1999 toch gestart worden met de Topsportschool.

De trainer, materiaal en zaal waren al betaald. Jacques Denys en Bart Vermoesen hadden een bijzonder convenant laten opstellen met het Redingenhof, de KUL, federatie en de stad Leuven. Een uniek grensoverschrijdend document met vier partijen. Acht maanden later kwam de officiële bevestiging dat alles in orde was. De Duitser trainer Klaus Geske en stuwende kracht Bart Vermoesen kregen de taak om de structuur van de Topsportschool op poten te zetten.

▲ Uitreiking van de Sportstatuten in Gent (2006).
We zien bovenaan (v.l.n.r.): De toenmalige Vlaamse Minister van Sport Bert Anciaux, Klaus Geske eerste trainer Topsportschool, Kilomo Vitta, Cédric Nuytinck, Ludovic Bierny en Robin Depuydt. Onderaan (v.l.n.r.): Jacques Denys, Julien Meurant, Robin De Clercq en Lauren Enghien.
Foto: VTTL collectie

In Wallonië was de weelde aan tafeltennissers veel groter. Die scheve verhouding moest rechtgetrokken worden en de opvolging van de gouden generatie Saive, Bogaerts, Ozer moest verzekerd worden. Met strakke trainingsregimes en talentdetectie werd er getimmerd aan de weg naar de top. Op korte tijd werd een hele weg afgelegd. Ook op financieel vlak waren er inspanningen nodig. Klaus Geske verwoordde het in een BAAK-interview ooit zo: "Indien men in Vlaanderen topsporters wil afleveren, dan moet men goed beseffen dat het daarin moet investeren. Iedereen praat over het kweken van olympische kampioenen, maar beseft men wel dat met dit doel voor ogen er eerst serieus moet geïnvesteerd worden? Ik vergelijk het altijd met iemand die een Mercedes wil kopen, maar niet meer geld wil uitgeven dan aan een Volkswagen Golf. Op die manier werkt het niet. Internationale contacten zijn voor topspelers noodzakelijk, maar daar is ook geld voor nodig."

Bij de vrouwen zijn met Belgisch kampioene Lisa Lung en Margo Degraef eveneens toptalenten aanwezig. Ze behaalden bij de jeugd al verscheidene medailles op internationaal vlak en timmeren aan de weg naar de top bij de seniores. "Op 11-jarige leeftijd vertrok ik met een klein hartje naar de Topsportschool", vertelt Degraef. "Vanaf dan zag ik mijn eigen bed enkel in het weekend. Er begon een leventje met dagelijks twee trainingen en eventueel fysieke oefeningen. Dat waren harde tijden. Of ik ooit twijfelde om mijn droom op te geven? Nooit! Mijn grote droom is een deelname aan de Olympische Spelen, zoals bij elke atleet. Of het realistisch is weet ik niet, maar het zou zonde zijn om het niet te proberen."

Waalse dominantie doorbroken

Een evenwichtige verhouding creëren met Wallonië, lijkt nu ook aardig te lukken. In 2017 verscheen er met Cédric Nuytinck voor het eerst sinds 1977 (Romain Schalley red.) nog eens een Vlaming op de erelijst van het BK mannen. In hetzelfde jaar ging de titel bij de vrouwen naar Eline Loyen, een unicum voor de VTTL. Dit jaar werd dat huzarenstukje met de titels van Cédric Nuytinck en Lisa Lung vlot overgedaan.

Op de Belgische ranglijst bevinden zich momenteel drie VTTL-spelers in de top tien: Cédric Nuytinck (A1), Robin Devos (A3) en Laurens Devos (A10). Bij de vrouwen bevolken Lisa Lung (A2), Margo Degraef (A4) en Eline Loyen (A5, opgeleid door VTTL) de top tien. Bovendien is er de Waalse Nathalie Marchetti (A1), ook aangesloten bij de VTTL.

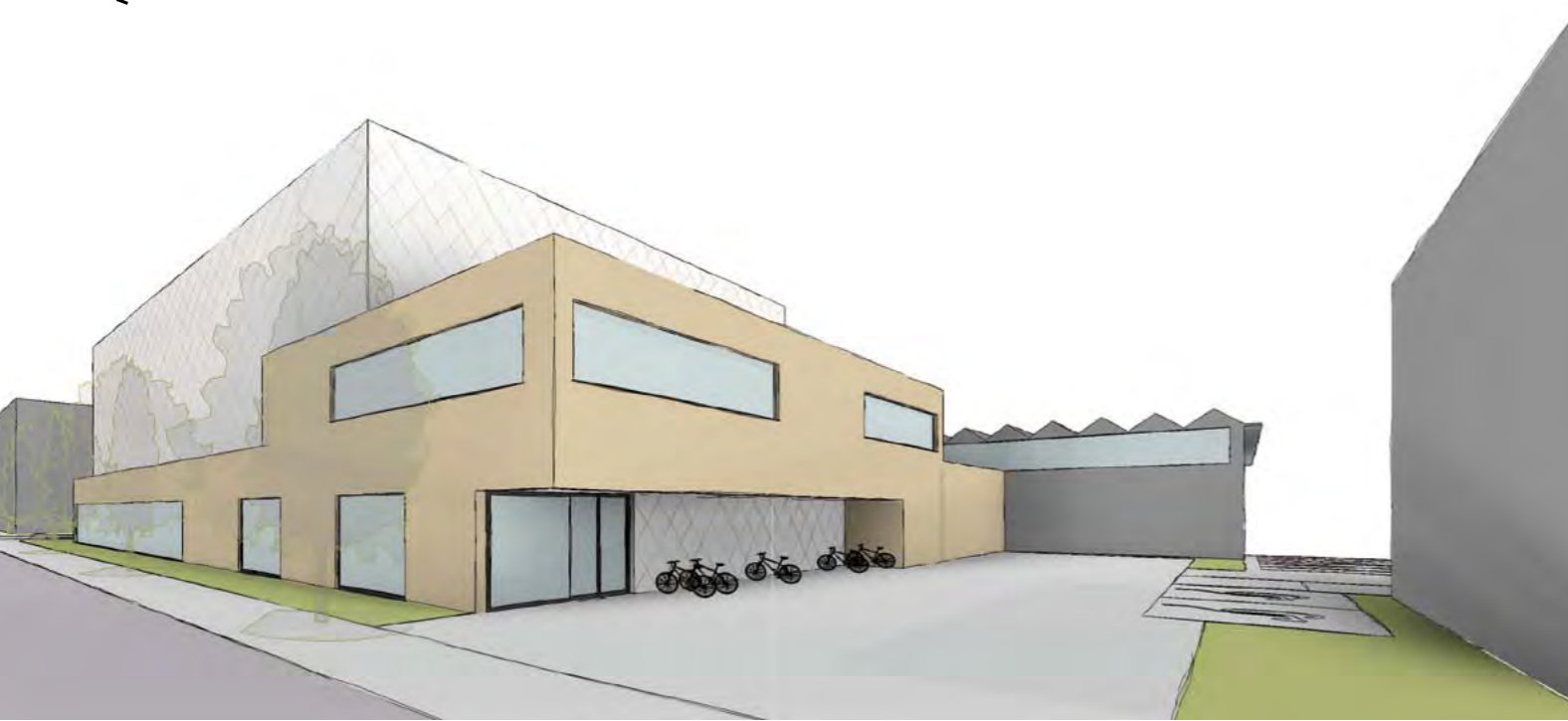
De omkadering van de studenten is ook op en top professioneel. Dit jaar werd met de Rus Alexey Smirnov een nieuwe topcoach voor de heren aangetrokken. Hij werkt samen met de Hongaar Ferenc Karsai. De Slovaakse Nina Kolarova neemt sinds 2017 de vrouwen onder haar hoede.

'What's next?'

Nieuwe accommodaties. Ten laatste eind 2020 zal de VTTL samen met Badminton Vlaanderen zijn intrek kunnen nemen in een eigen topsporthal in Leuven (Redingenhof). Het idee van een eigen topsporthal begon vele jaren geleden op te borrelen onder impuls van Jacques Denys en Bart Vermoesen. Nu heeft Jacques VTTL-ondervoorzitter Marc Gijs het beheer van het bouwdoosier toevertrouwd, maar hij houdt nog altijd een oogje in het zeil. Toelichting volgt via Marc Gijs: "We hebben een topinfrastructuur nodig om vooruitgang te boeken. Toen de VTTL vele jaren geleden de ambitie ontvouwde om zelf een topsporthal te bouwen, is de federatie meteen beginnen sparen. Sindsdien steekt de Vlaamse Tafeltennisliga jaarlijks geld in een Bouwfonds. Vandaag is dat fonds gevuld met iets meer dan 200.000 euro. Eerst werd er gedacht aan een samenwerking met de volleybal- en de triatlondfederatie. Nadien leek een project met de basketbalbond haalbaar."

Olympische kampioenen

Ondertussen heeft de VTTL zijn olympische kampioen afgeleverd. Op de Paralympische Spelen 2016 in Rio de Janeiro behaalde Laurens Devos de gouden medaille zonder een set te verliezen. De Antwerpenaar kroonde zich daarmee tot de jongste paralympische tafeltenniskampioen uit de geschiedenis. Cédric Nuytinck staat al enkele jaren stevig in de top honderd. Samen met VTTL-collega Robin Devos boekte hij tal van successen in het dubbelspel, met een deelname aan de World Tour Grand Finals als kers op de taart. "De Topsportschool heeft een grote rol gespeeld in mijn ontwikkeling als profspeler", benadrukt Nuytinck. "Al mijn successen in de jeugd en de vorming van mijn spelsysteem heb ik aan mijn periode op de school te danken. Ik trainde er toen ook elke dag. In de toekomst wordt het wel moeilijker om spelers van mijn niveau naar Leuven te brengen. Momenteel train ik er nog veel, dus het blijft een belangrijk deel van mijn voorbereiding. Het is moeilijk om één persoon in het bijzonder te bedanken. Je hebt een heel team nodig om een topper te worden."

▲ De maquette van de mogelijke topsporthal in Leuven
Ontwerp: architectenbureau 4A, Leuven

“Basketbal Vlaanderen koos er echter voor te verhuizen naar Antwerpen. Badminton Vlaanderen opteerde dan weer voor de omgekeerde richting. Badminton maakt vandaag nog deel uit van de Topsportschool in Wilrijk, maar maakte plannen om naar Leuven te trekken en daar eigen infrastructuur uit de grond te stampen, mét burelen. Het secretariaat van Badminton Vlaanderen bevindt zich vandaag nog in het Huis van de Sport in Berchem.

Met Badminton Vlaanderen is uitgebreid overleg gepleegd en uiteindelijk is ervoor gekozen samen een topsporthal in Leuven te bouwen, op de gronden van het Redingenhof, waar ook de badmintonleerlingen terecht moeten kunnen in de topsportschool.”
“Eerste en belangrijkste opdracht was dan de directie van het Redingenhof en het GO!, het gemeenschapsonderwijs, overtuigen van de noodzaak van zo'n topsporthal én hen overhalen samen met ons in zee te gaan. Toenmalig directeur Urbain Lavigne van de scholengroep, waartoe het Redingenhof behoort, was het project genegeen en trok mee aan de kar. Daarna was het zoeken naar de nodige middelen, zo'n 4 miljoen euro in totaal.”

Race tegen de tijd

“Daarvoor werd eerst een dossier ingediend bij minister Philippe Muyters, die vierjaarlijks 10 miljoen euro ter beschikking stelt voor de bouw van topsportinfrastructuur. Eind 2017 moest het dossier zijn afgerond en ingediend. Een helse klus, want er werd behoorlijk wat geëist van Badminton Vlaanderen en de VTTL, er moest zekerheid zijn over de financiële invulling van het project, er moesten garanties van het Redingenhof worden toegevoegd. Maar we slaagden samen in ons opzet en een dossier werd tijdig ingediend. Meer zelfs: midden december 2017 kregen we van de minister te horen

dat voor ons project zo'n 1,8 miljoen euro klaarlag. Daarmee konden we verder en werd het zoeken naar meer geld.”

Die zoektocht verliep niet zonder hindernissen. Met de steun van de Stad Leuven werd de zaak beklonken. Marc Gijs en co. haalden hun slag thuis en de droom van de voorzitter kan gerealiseerd worden. “We vonden een partner met BNP Paribas Fortis. Alleen bleek dat een dure optie, vooral voor de Vlaamse Tafeltennisliga, met iets minder dan 9.000 leden kleiner dan het financieel sterkere Badminton Vlaanderen, dat ruim meer dan 20.000 leden telt. Daarop volgden moeizame gesprekken met het GO!, dat eerst soelaas leek te bieden, nadien met de Stad Leuven. Begin september zette de stad Leuven het licht op groen voor medewerking aan het project. Louis Tobback en zijn schepenen lieten weten 1,6 miljoen euro veil te hebben, als vooruitbetaling op 27 jaar huur van onze zaal.”

Met de nieuwe topsporthal kan de VTTL verder gaan op de ingeslagen weg én nog beter doen. Toekomstige kampioenen zullen optimaal begeleid worden in hun zoektocht naar eeuwige glorie. Er volgt eerst wel nog een race tegen de tijd.

“Opzet van het project is dat er één grote badmintonhal komt, samen met twee tafeltenniszalen van twaalf tafels groot, waarvan er één exclusief is bestemd voor de topsportschool en onze elitespelers.

Marc Gijs: “We hebben ook een topinfrastructuur nodig om vooruitgang te boeken”

Daarnaast wordt uiteraard alle nodige randaccommodatie voorzien, zoals kleedkamers, trainerslokaal, stockageruimte, een lokaal voor de kinesisten, vergaderruimte en burelen voor Badminton Vlaanderen. Gebouwd wordt naast de bestaande sporthal van het Redingenhof.”

“Belangrijk is nu dat snel kan worden gebouwd, want de toelage van de Vlaamse regering is gekoppeld aan de voorlopige oplevering van de sporthal”, vervolgt Gijs. “Dat moet voor december 2020 zijn gebeurd, opdat we kunnen rekenen op de 1,8 miljoen van minister Muyters. Het wordt dus een race tegen de tijd om aan de nodige vergunningen en dergelijke te komen.”

“Maar Badminton Vlaanderen en de Vlaamse Tafeltennisliga zijn vastberaden en onze raad van bestuur gelooft in het project. We hebben

geen keuze meer, we moeten slagen. Ten laatste begin 2021 moeten onze topsportsportleerlingen en onze elitespelers terecht kunnen in een nieuwe topsporthal in het Redingenhof in Leuven.”

Internationaal meespelen

“De oprichting en de uitbouw van de Topsportschool in Leuven waren de eerste stappen, het uitrollen van een trainers- en administratieve staf een tweede. Nu moet een topsporthal volgen, in het besef dat een goeie topsportwerking in optimale omstandigheden essentieel is om hoog te blijven mikken en internationaal iets te kunnen betekenen. De VTTL doet er alles aan om zijn plaats in het Vlaamse topsportlandschap in de 21ste eeuw te verdienen, de bouw van een topsporthal hoort daarbij. Die hal moet de hoeksteen zijn van een beleid waarmee de VTTL straks nog beter moet kunnen doen.”

▲ De huidige lichting van de Topsportschool in Leuven (v.l.n.r.): trainster Nina Kolarova, Awa Sow, Tom Closset, Elijah Rivera Lafargue, Olav Kosolovsky, Lisa Lung en trainer Carlo Agnello. Onderaan zien we nog Per Gevers, Julie Van Hauwaert en Sara Devos.
Foto: Jan Van Ginkel

Hoe de internationale top bereiken?

De VTTL-spelers scoren hoog op de Belgische ladder. Met een professionele structuur en binnenkort nieuwe accommodaties (lees:2020) ziet de toekomst er al rooskleurig uit. Marc Closset, technisch directeur topsport, mikt nog hoger. "We moeten streven naar de Europese top. Met meer financiële middelen en talentdetectie kan dat in de toekomst gerealiseerd worden."

Marc Closset:
"We moeten op zoek gaan naar Europese toppers"

◀ Marc Closset is sinds 2017 technisch directeur topsport bij de VTTL.
Foto: ITTF / Alex Lomaev

Tafeltennis wint aan belang in het Vlaamse sportlandschap. We hebben nog geen wereldtoppers, maar dat kan nog komen.

Betere prestaties op Europees- en wereldvlak leveren ook meer financiële steun op. Tommy Verlinde, coördinator topsport-onderwijs en dossierbeheerder voor voetbal, gymnastiek, golf, zwemmen en tafeltennis bij Sport Vlaanderen, kijkt even in zijn glazen bol voor de VTTL.

"Een brede basis hebben met voldoende instroom is cruciaal", benadrukt Verlinde. "De transitie naar elitespeler (van junior naar senior) en de combinatie met onderwijs is ook heel belangrijk. Ik hoop dat Laurens Devos in deze combinatie slaagt. Hij gaat nu informatica studeren aan de UCLL"

"Als ondersteunde topsporter/student verwachten wij dat Laurens z'n jaren opsplijt,

op die manier kan hij nog de focus houden op het sportieve. Dames Margo Degraef en Nathalie Marchetti gaan al enkele jaren voor topsport en studie."

Sportfederaties hopen altijd op meer geld van Sport Vlaanderen, maar dan moeten er prestaties worden geleverd. Verlinde geeft toelichting.

"Om voor ondersteuning in aanmerking te komen, is de top acht op een EK de minimumdoelstelling. Of het potentieel aantonen dat je telkens toppers op grote kampioenschappen kan realiseren. Dat lijkt redelijk streng, maar we hebben een beperkt budget en kunnen enkel ondersteuning geven aan sporters die dat potentieel hebben. De criteria zijn trouwens voor elk van onze sporten dezelfde (25 à 30 sporten zitten nu in het pakket van Sport Vlaanderen red.)"

"Cédric Nuytinck en Robin Devos hebben van ons wél al een lange-termijn-ondersteuning gekregen. Het is nu het moment om te oogsten. Wie weet al op de Olympische Spelen in Tokio."

Er liggen in de toekomst dus veel uitdagingen op de VTTL te wachten. Gewapend met een professionele structuur en een arsenaal aan topspelers lijkt geen brug te ver. Marc Closset, technisch directeur topsport, ziet de toekomst door een roze bril. "Er is enorm veel potentieel aanwezig", benadrukt Closset.

"We hebben bij de VTTL lang gewacht op spelers bij de nationale ploeg en nu hebben we met Nuytinck, Devos en Lung zowaar de sterkste spelers van België. Maar daar stopt het nog niet. Nuytinck, Robin Devos en jongere broer Laurens zijn nog niet op hun top, er is nog veel progressie mogelijk."

Aanstormend talent

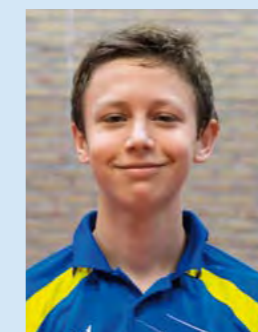
Laurens Devos

Leeftijd: 18
Woonplaats: Malle
Categorie: Juniores / Klassement: A10
Wereldranglijst: 847ste plaats
Speltype: Aanvallend (linkshandig)
Club: Sokah Hoboken
Belangrijkste titels: Paralympische Spelen 2016 (klasse 9), Europees parakampioen (2015 & 2017)
Idool: Robin Devos
Droom: Wereldtitel veroveren in klasse 9

Sara Devos

Leeftijd: 13
Woonplaats: Kachtem
Categorie: Cadetten meisjes / Klassement: C2
Wereldranglijst: /
Speltype: Aanvallend (rechtshandig)
Club: TTC And Leie Lauwe
Belangrijkste titels: BK dubbel dames C, BK dubbel miniemen
Idool: Timo Boll
Droom: Deelname aan WK en OS

Olav Kosolosky

Leeftijd: 16
Woonplaats: Bazel
Categorie: Juniores / Klassement: A22
Wereldranglijst: 933ste plaats, juniores 94ste plaats
Speltype: Aanvallend (linkshandig)
Club: Sokah Hoboken
Belangrijkste titels: WJC World Junior Circuit Belgium 2017 goud Cadet Boys Single, Belgisch kampioen B 2018, 3x Top 12 winnaar
Idool: Timo Boll
Droom: Top 50, deelname OS, Belgisch kampioen A

Voor Olav Kosolosky, nu al Europese top bij de juniores, moet nog alles beginnen. Ze blijven werken en ambitie tonen om ook internationaal uit te blinken. Ik ben daarom blij met de aanwerving van Alexey Smirnov. Zo hebben we een extra coach die aanvullend kan werken met Ferenc Karsai. Opvallende vaststelling: de laatste jaren krijgen we meer en meer uitnodigingen van andere landen om er te komen trainen. Ik vind het belangrijk dat die internationale wisselwerking in stand wordt gehouden."

Talentdetectie

Om internationaal te groeien zullen er meer investeringen nodig zijn. "We rekenen op Sport Vlaanderen", gaat Closset verder. "Meer fysieke trainingen, mentale begeleiding enzovoort. We moeten groeien. Er zit

nog niet genoeg regelmaat in de prestaties van onze spelers. Nuytinck won de Ostend Masters, maar op het daaropvolgende internationale toernooi ging hij er meteen uit. Dat willen we niet, een 1/8ste finale in elk World Tour event moet de doelstelling zijn."

"De -12-jarigen werking is voor ons ook heel belangrijk. We gaan daar verder in investeren en hebben nu ook een vacature laten uitschrijven voor sporttechnisch medewer-

ker (-12). Talentdetectie is een van mijn pijlers. We moeten op zoek gaan naar Europese toppers. Er is veel potentieel, maar we kunnen enkel kansen geven aan de besten. Lisa Lung krijgt nu bij voorbeeld onze volledige steun. Margo Degraef is op nationaal vlak heel sterk, maar zal nooit een Europese topper worden. We blijven haar desalniettemin opnemen in onze structuur en nationale ploeg."

▲ Robin Devos en Cedric Nuytinck in actie op de Bulgaria Open 2017
Foto: ITTF

*Tommy Verlinde:
“Een brede basis met
voldoende instroom is
cruciaal”*

10.000 leden

Marc Closset hoopt ook dat er een nieuwe ster zal opstaan. “De kaap van de 10.000 leden bereiken, daar streven we naar. Als we een wereldtopper hebben, zullen er sowieso spelers bijkomen. Jongeren hebben iemand nodig om naar op te kijken.”

“De Vlaamse Tafeltennisliga wil in de toekomst niet alleen topsporters en competitiespelers blijven ondersteunen. Ook de recreatieve sporter kan bij ons terecht.

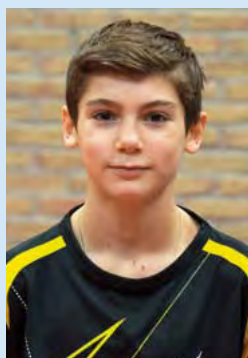
Een goede samenwerking met de clubs is daarvoor cruciaal. Sporten is gezond en we hopen dat onze leden altijd actief blijven en de liefde voor onze sport verspreiden. Laat ons als één familie werken aan een betere tafeltenniswereld!”

Aanstormend talent

Julie Van Hauwaert

Leeftijd: 12
Woonplaats: Oostende
Categorie: Cadetten meisjes / Klassement: C0
Wereldranglijst: /
Speltype: Aanvallend (rechtshandig)
Club: TTC Zandvoorde
Belangrijkste titels: BK miniemen, VK junioren, vijfde plaats EMC
Idool: Jean-Michel Saive
Droom: Deelname OS

Tom Closset

Leeftijd: 12
Woonplaats: Burdinne
Categorie: Miniemen / Klassement: B4
Wereldranglijst: /
Speltype: Aanvallend (rechtshandig)
Club: P.W. Diest
Belangrijkste titels: Vice-Belgisch kampioen miniemen en preminiemen
Idool: Kristian Karlsson en Marc Closset (vader)
Droom: Top 10 wereldranglijst

